

NO 24

20. December 1942

42. Aargang

EN JULEFORTÆLLING

Blandt Efterladenskaberne efter en for nylig afdød gammel Kammerat, pens. Lokomotivfører Peter Jacob Jensen, København, almindeligt kendt i Jernbanekredse under Navnet „Amerikaneren“, fandt de paarørende Manuskript til en lille Fortælling, *Nattevagtens Jul*, der ifølge de samme Sted fundne Notater skal være en Virkelighedsskildring om en Mand, som en Del ældre Jernbanefolk skulde kunne genkende.

Selv om vi ellers ikke bringer Julehistorier, har vi dog fundet vor afdøde Kammerats lille Skildring saa nydeligt fortalt, at vi finder Anledning til at optrykke den. Maaske har han under sin Kørsel en Juleaften, hvor han sammen med sin Kammerat paa Maskinen, Lokomotivfyrbøderen, stred sig frem gennem Sneen, faaet Ideen til Fortællingen.

HAN HED CASPAR; men det var kun hans Fornavn, hans Efternavn fortæller jeg ikke. Han var en høj, kraftig Mand, en rigtig Herkules, men from som et Barn, undtagen naar han blev vred, hvad han meget sjældent blev, for saa var han ikke til at spøge med. Han var oprindelig Haandværker; men saa kom han til Skade med den ene Arm, og dette hindrede ham i at udføre sit Arbejde. Caspar var imidlertid ikke raadvild, han søgte Plads i Statens Tjeneste og var saa heldig at faa en saadan; han blev ansat som Nattevagt ved Fængselsvæsenet.

Men nu skete det, at der ude paa Vestre Kirkegaard blev forøvet en Del Tyverier og Hærværk, og da dette gentog sig flere Gange og i Særdeleshed om Natten, besluttede Autoriteterne, at der skulde ansættes en Nattevagt derude for muligvis hermed at raade Bod paa Utilbørlighederne. Caspar fik et lille Vink om at søge Pladsen, det gjorde han og fik den.

Nu gik Tiden, han passede sin Dont fra Aften til Morgen til sine foresattes fulde Tilfredshed, og man hørte ikke mere om Udskejelser af nogen Art; Caspar var paa sin Post.

En Dag fik han et Brev med Anmodning om at møde hos Borgmesteren, som ønskede at tale med ham. Caspar blev hed om Ørene: hvad mon der nu kan være i Vejen? Han spekulerede og ransagede sin Hukommelse, om han muligvis kunde finde Grunden hertil; men nej, det kunde han ikke. Der var altsaa ikke andet for ham at gøre end at iføre sig sit Søndagstøj og stille oppe paa Raadhuset. Borgmesteren modtog ham særdeles venligt og bad ham sidde ned.

„Ja, Caspar“, begyndte Borgmesteren, „jeg har ladet Dem kalde herop, fordi jeg ønsker at tale med Dem. Jeg har i den senere Tid tænkt meget paa Dem, naar De alene gik derude om Natten paa Kirkegaarden, og særlig nu, da vi har Vinter, hvor Nætterne er saa mørke og kolde, det maa være slemt for Dem, Caspar. Jeg har derfor tænkt paa at give Dem en Medhjælper, saa er De jo ikke alene, og saa har De en at tale med.“

„Aah, nej, Hr. Borgmester“, udbrød Caspar.

„Jo, vist saa skal De have en Medhjælper, her hjælper ingen kære Mor“, sagde Borgmesteren.

„Ja, ja da“, udbød Caspar, „saa vil jeg takke Hr. Borgmesteren saa mange Gange for Deres Velvilje mod mig, saa lad mig faa en Medhjælper, men han skal have fire Ben.“

„Hvad skal han“, udbød Borgmesteren for-
bavset, „skal han have fire Ben, — hvad mener De?“

„Jeg mener“, svarede Caspar, „lad mig faa en Hund, en af disse store danske Hunde, saadan en holder jeg saa meget af, og saa har jeg jo ogsaa en, jeg kan tale med om Natten, naar jeg gaar derude.“

Borgmesteren sad en Stund og overvejede Caspars Forslag, saa sagde han: „Ja, ja, naar De selv ønsker Sagen ordnet paa denne Maade, saa skal De ogsaa faa Deres Ønske opfyldt, Hunden skal De faa en af de første Dage, og samtidig skal De faa et lille Beløb, lad os sige 12 Kr. om Maaneden, til at koste Deres Medhjælper for.“

Da Caspar kom hjem, tog han sin Kone om Livet og dansede rundt paa Gulvet med hende, saa glad var han over, at Samtalen hos Borgmesteren havde faaet dette Udfald, og da Hustruen, efter at Caspar havde fortalt hende hele Referatet, udbød: „Ja, men kære Mand, hvorfor vilde Du hellere have en Hund end et Menneske?“ svarede Caspar: „Det har Du ikke Spor af Begreb om, Mutter, ikke en Døjt; ser Du, min Pige, en Hund er mere tro end et Menneske, og saa løber den ikke med Sladder;“ for Sagen var nok den, at det kunde hænde, at Caspar, naar Vejret tillod det, tog Plads paa en Bænk for at hvile sig lidt, og at han stundom faldt i Søvn en Times Tid; men det var jo tilgiveligt, han var jo kun et Menneske.

Nu blev det Juleaften. Der havde i flere Dage forud raset en heftig Snestorm, og et tykt Lag Sne dækkede Jorden, og da Caspar om Aftenen, efter at han havde ønsket sin Hustru og sine Børn glædelig Jul, gik til sin Gerning, havde han et lille Juletræ med.

Hvad mon han skulde bruge det til? Det skal vi nu faa at høre.

Da han og hans Hund kom ud paa Kirkegaarden, lagde han sine Sager fra sig i en lille Hytte, og derefter gik de deres sædvanlige Tur gennem hele Kirkegaarden. Da Turen var endt, og de kom tilbage til Hytten, lukkede Caspar Døren op, tog det lille Juletræ og stak en lille Pakke, indsvøbt i hvidt Papir, i sin Lom-

me, derefter fløjtede han ad Hunden, som løb henne i en af Gangene og snusede; men da den hørte sin Vens Signal, kom den straks springende. „Kom nu, min Dreng“, sagde Caspar, „nu skal vi to til Julefest.“

De gik derefter atter ned ad Kirkegaardens lange Gange. Vejret var overordentlig smukt, Stjernerne tindrede paa Himlen, Caspar syntes, at de aldrig før havde straalet saa vidunderligt. Med eet standsede han foran en Grav, han vidste nøjagtig, hvor den var, selv om Sneen skjulte det hele. Han havde standset her saa mange Gange; her under Sneen og Jorden laa hans lille Hjertebarn, en lille Datter, som han havde elsket saa inderligt, og nu skulde hun paa denne store Højtidsaften ogsaa have sit Juletræ. Han gik derefter ind paa Graven; med varsom Haand strøg han Sneen til Side og plantede Juletræet midt paa Graven, saa tog han den lille Pakke, som indeholdt Julelys og smaa Papirguirlander, og pyntede Træet og tændte Lysene. Den lille Bænk, som stod paa Graven, bar han ud i Gangen og satte sig paa den. Hunden sad i kort Afstand derfra, den stirrede paa dette usædvanlige Syn, som aabenbart forekom den saa sælsomt: paa Graven det festlige, oplyste Juletræ og paa Bænken den høje, stærke Mand, som med Taarer i Øjnene og med dæmpet Stemme sang:

Guds Himmeriges Fryd har han lovet de smaa
og Blomster fra Paradisets Enge.

Nu er Caspar her ikke mere. Han er kaldt hjem til sin lille Datter, til sine mange Venner, dem derude fra, hvis sidste Leje han saa trofast vogtede i de lange, lange, mørke og kolde Vinternætter.

Hovedbestyrelsen og Redaktionen
ønsker Bladets Læsere og Annoncører
en glædelig Jul og et godt Nytaar.

CH. PETERSEN FORLADER D. S. B.

De danske Statstjenestemænds absolutte Førstemand gennem en lang Aarrække, Landstingsformand, Ekspedient Ch. Petersen, træder som allerede i sidste Nummer af Bladet meddelt ud af Statsbanernes Tjeneste med Udgangen af December Maaned og forlader dermed en mere end 40-aarig Virksomhed som faglig Tillidsmand.

Ch. Petersen kom i 1901 ind i Dansk Jernbaneforbunds Hovedbestyrelse; i 1914 blev han Forbundets Forretningsfører, hvilket Tillidshverv han beklædte i samfulde 25 Aar. Da Centralorganisationen oprettedes i 1909 valgtes Ch. P. straks til Medlem af Styrelsen, og i 1917 blev han Formand for C. O., en Tillidspost han saaledes ogsaa har varetaget i over 25 Aar.

Det er et langt Liv i Virke for Tjenestemændenes Interesser og en begivenhedsrig Tid i Organisationernes Historie, Ch. Petersen kan se tilbage paa. Han har været Medlem af de fleste af de Udvalg eller Kommissioner, som har haft med Statstjenestemandsforhold at gøre, f. Eks. Lønkommissionerne af 1917 og 1929 samt Oversparekommissionen af 1921. Han var i mange Aar Medlem af Jernbaneraadet og har været Medlem af Lønningsraadet siden dets Oprettelse i 1919. Dette sidstnævnte Hverv forlader han nu, samtidig med at han tager sin Afsked som aktiv Tjenestemand.

Inden for Uheldsforsikringsforeningen, hvor Ch. Petersen nu er Forretningsfører, var han i mange Aar en myndig Formand, og han afløste, som det vil erindres, for nogle Aar siden Toldinspektør Bærentsen som Formand for Statsfunktionærernes Laaneforening. Han var, indtil han fratraadte som Forretningsfører for Dansk

Jernbaneforbund, i adskillige Aar Medlem af De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg og har nu i nogle Aar været Landstingets Formand.

Alle de Hverv, Ch. Petersen har været betroet, har han røgtet med stor Dygtighed, der skabte en saadan Respekt om hans Navn, at han efterhaanden ansaas som Fører for hele den danske Tjenestemandsstand. Ved de senere Aars Forhandlinger mellem Regeringen og Centralorganisationerne har Ch. P. ofte været Ordfører for alle de fremmødte Organisationer.

Hvad specielt vor C. O. angaar, har Ch. Petersen til Stadighed erindret, at den er sammensat af 20—30 Organisationer, hvorfor der kan være forskellige Synspunkter paa de foreliggende Spørgsmaal. Han har ved Møderne udvist megen Smidighed og Forhandlingsevne, saa eventuelle modstridende Synspunkter er blevet bragt nærmere hinanden, og der er ingen inden for C. O. I, som ikke ser op til ham for hans Dygtighed og er ham en varm Tak skyldig for den Maade, hvorpaa han stedse har varetaget Tjenestemændenes Interesser. Med Bevidstheden om at have gjort sin Pligt og røgtet sine ansvarsfulde Hverv paa forsvarlig og frugtbringende Maade, kan Ch. Petersen nu med god Samvittighed trække sig tilbage fra sit mangeaarige faglige Arbejde.

Ved en lille Sammenkomst for nylig udtalte Ch. Petersen, at man hist og her i Tjenestemandskredse maaske nok havde stukket ham et og andet i Skoene, eller havde givet ham Skyld for, at alle fremsatte Ønsker ikke var blevet gennemført. Det skal heller ikke nægtes, at der engang var nogle inden for vor Organisation, som ikke saa med blide Øjne paa „Charles“, men den Tid er forlængst forbi. Enhver, som har Indsigt i Tjenestemandsforhold, vil erkende, at Charles Petersen med sin rige Erfaring, sin kloge velovervejede Maade at tage Sagerne paa og med sin betydelige Indflydelse har været Tjenestemændene en Leder, som har gjort sig fortjent til den Tak, der nu ved hans Afgang vises ham fra alle Sider. Vi knytter vor hjertelige Tak til alle de andre for mange Aars udmærket Samarbejde.

FORSTAAELSE

Vinteren er kommet tidligt i Aar. Meteorologerne siger, at det er det kraftigste November-Snefald, vi nogensinde har haft. Selv om Sneen bringer Glæde sine Steder, f. Eks. hos Børnene og dem, som driver Slæde- eller Skisport, er det dog hos alle Jernbanemænd en generel Betrægtning, at Sneen giver et ekstra Arbejde, og dette er som bekendt i Forvejen anspændt nok under de herskende Forhold. Ogsaa Sneens Vanskeligheder maa Jernbanemændene dog tage med, men det kan ikke undgaas, at der under stærkt Snefald let opstaar Forsinkelser. Nogle rejsende er maaske utilfreds med at komme for sent til deres Bestemelsessted, og der er vel ogsaa en og anden, som finder Forsinkelserne meningsløse. Det er derfor med en vis Tilfredsstillelse, vi ser, at der udenfor Jernbanepersonalets Rækker er Folk, som kan se de Vanskeligheder, der maa kæmpes med.

Lærer Arsenio Maxen har i Herning Folkeblad skrevet en Artikel om Jernbanepersonalet, „De glemte Helte“, som vi i det væsentligste tillader os at gengive:

Vi hylder ofte en Fodboldspiller paa Fodboldbanen, og vi holder undertiden Fester og Taler for Folk, der har helliget deres Liv til en eller anden Gerning, men der findes nogle Mennesker, som hver eneste Dag passer deres Arbejde og kun faar Utak i de fleste Tilfælde. Jeg tænker her paa Personalet i de Tog, der under normale Forhold befordrer 140 000 Mennesker daglig Danmark rundt. Hvor ofte skænker vi egentlig en Lokomotivfører en venlig Tanke? Folk er som Regel ubetænksomme i deres Tale, naar et Tog er forsinket. Jeg vilde gerne prøve paa — ganske kort — at fremhæve de Mennesker, som er Hverdagens Helte.

En Lokomotivfører og hans Fyrbøder er eet med deres Maskine; intet ærgrer dem mere end en Forsinkelse. Dag efter Dag fører de Passagererne frem til Rejsens Maal. Det rejsende Publikum sidder lunt i Kupeerne og taler eller sover og er utaalmodige over en Forsinkelse, men forude staar Føreren og hans Fyrbøder og passer Maskinen og Signalerne. I alt Slags Vejr arbejder de, og stadig skal de fremad. De store Godsmængder, som under de nuværende Forhold er uden Sidestykke til, hvad man er vant til, skaber længere Ophold paa Stationerne, og selv om Køretiden er lidt længere, staar den dog slet ikke i Forhold til de store Ophold paa Stationerne. Det bliver altsaa Lokomotivpersonalets Opgave at køre noget af den tabte Tid ind igen. Dette forcerede Arbejde slider paa deres Kræfter, men aldrig svigter de; for dem er Pligten det helligste her i Livet. De har Ansvar for Tusinder af

Menneskeliv, og en eneste Fejl, der overses, kan være skæbnesvanger.

Naturligvis glemmer jeg ikke Personalet i Signalhusene, Blokposterne, paa Stationerne — ja kort sagt alle, der hører til Banens Tjeneste.

Enhver maa være paapasselig og pligtopfyldende. De danske Statsbaners Sikringssystem er ogsaa et af de bedste i Verden, og vi skylder de Folk, der arbejder inden for D. S. B., en Tak for det Hverv, de udfører til en alt for ringe Løn.

Jul i en mørk Tid.

Ifølge vor Religion er det snart 2000 Aar siden, det gode Budskab lød om Fred paa Jorden. Siden da har det samme Budskab lydt hvert Aar, og endda er der Ufred paa Jorden.

Men Talen om Fred paa Jord lød dog længe før den Tid. Grundstenen i Buddhismen, der stammer fra Tiden omkring Aar 530 f. Kr., er nemlig Læren om Fred paa Jord og om, hvad der er Aarsag til Ufreden.

Buddha var en Kongesøn født 560 f. Kr. i det nordlige Indien. 29 Aar gammel havde han et aandeligt Gennembrud, som blev Grundstenen til den Religion, der den Dag i Dag har saa stor Betydning for Inderne.

Buddha, det betyder „den oplyste“, siger, at Kærligheden og Velviljen er den eneste Vej, som fører til harmoniske og lykkelige Tilstande, og at enhver Handling binder Sjælen. Han hævder, at den fuldkomne Fred kun opnaas, naar Menneskene giver Afkald paa Begæret efter at herske og undertrykke.

Denne Lære om Begærets Ophør er jo i inderlig Samklang med vor Religions gamle Julebudskab. I det store Opgør er det Dødens Fyrste med sin Le, der høster det største Udbytte. Naade kender han ikke. Barnegraad og lemlæstedes Jammerskrig smiler han ad, det alt overskyggende for hans Maal er Tilintetgørelse.

Men en Dag, naar Dansen om Guldkalven standses, vil der oprinde Fred paa Jord. Naar Menneskene har lært, at god Sæd giver god Høst, naar Harmoni og ikke Had eller Hævn er det store Julebudskab, da skal Slægter opleve Fred. Men der skal Selvopdragelse, der skal Oplysning om Livet, og der skal Forstaaelse Mennesker imellem til for at naa Maalet.

Naar Jule- og Nytaarsklokkerne kimer, kunde vi mindes Uffe Birkedahls Vers:

Ring ud hver gammel Sot, som har hærget Jordens Vang,
ring Guldbegæret ud, som gør Sjælen lav og trang,
ring ud de tusind Krige, som Mindet gruer ved,
ring ind de tusind Aar med den lifflige Fred.

Der er Lighed mellem Fortid og Nutid, og der er Læresætninger og Virkelighed nu som før; men vælger vi det gode, stærke, dybe, stille som Maal for Menneskelighed i Tiden, der kommer — da vil Julens Gud smile.

P. Sessing.

HOVEDBESTYRELSESMØDE

den 25. og 26. November 1942.

Punkt 1. Forhandlingsprotokollen.

Protokollen over sidste Møde oplæstes.
Godkendtes.

Punkt 2. Formandens Beretning.

Der har været forhandlet med Finansministeriet ang. Reguleringstillægsordningen 1. November 1942—31. Marts 1943. Sagen har været udførligt omtalt i D. L. T. Der opnaedes en acceptabel Forbedring for de ugifte under 40 Aar. Under Forhandlingen blev der fra vor Centralorganisations Side rejst Spørgsmaal om en midlertidig Hjælp til gifte Tjenestemænd med Børn. F. Eks. saaledes, at disse ikke skal give Afkald paa lige saa mange Reguleringstillægsportioner som deres gifte Kolleger uden Børn. Vi mangler, som det vil vides, allesammen 5 Reguleringstillægsportioner, og hvis man gik til en Ordning, saa Tjenestemænd med 5 eller flere Børn under 18 Aar fik disse 5 manglende Portioner, vilde det naturligvis være en meget stor Hjælp; Tjenestemænd med 4 Børn skulde da have 4 af de 5 tilbageholdte Reguleringstillægsportioner, saa de kun gav Afkald paa 1 Portion. Tjenestemænd med 3, 2 henholdsvis 1 Barn skulde have 3, 2 henholdsvis 1 af de tilbageholdte Portioner. En saadan Ordning vil automatisk falde bort, naar Priserne falder. Det maa anses for anbefalelsesværdigt, at der arbejdes videre paa denne Linie.

I Tiden siden sidste Hovedbestyrelsesmøde har vi atter i en Del Tilfælde været behjælpelig m. H. t. Beregningen af hvilken Pension, der i de paagældende Tilfælde havdes Krav paa.

Den i forrige Møde omtalte Sag vedr. Flyttegodtgørelse til en Motorfører, hvem man kun vilde yde 20 Dages Godtgørelse for dobbelt Husførelse, uanset at han i ca. $\frac{1}{2}$ Aar havde levet paa to Steder, er nu afsluttet. Generaldirektoratet har tiltraadt, at der ydes Vedkommende Godtgørelse overensstemmende med Organisationens Paastand.

En Mand, der blev forflyttet samtidig med sin Ansættelse, var saa heldig at faa Lejlighed paa det nye Sted og flyttede straks dertil, men han tilbageholdtes i længere Tid paa sit hidtidige Depot og ønskede derfor de opstaaede Merudgifter godtgjort. Der har været en Del

Vanskeligheder ved at faa den paagældendes Ønske imødekommet, men dette er dog til sidst lykkedes. Der er udbetalt ca. 300 Kr.

I 2. Distrikt var det beordret, at en udstationeret Lokomotivfyrbøder skulde forrette Lokomotivførertjeneste paa Udstationeringsdepotet, hvorved en paa det paagældende Depot hjemmehørende Lokomotivfyrbøder fik sin Lokomotivførerfunktion afbrudt. Da noget saadant er i Strid med hidtidig Praksis, idet en udstationeret Mand ikke har anciennitetsmæssige Rettigheder paa det Depot, hvortil han er udstationeret, har vi gjort Indsigelse over for Distriktet, som imidlertid har hævdet, at dets Opfattelse er rigtig. Vi har dog beskrevet Sagen paany, idet det af os hævdede Standpunkt hviler paa mangeaarig Praksis. Org. Ønske er derefter imødekommet.

Paa Organisationens Henstilling har 2. Distrikt lovet at fremme Udbetaling af Udstationeringsregninger. Man har dog henvist til, at naar der i enkelte Tilfælde har været Forsinkelser, kan dette skyldes, at Regningerne har været tilbageholdt i vedkommende Sektion.

Sagen vedrørende Beregning af Lønancientet for de Lokomotivfyrbødere, der fik Ansættelsen udskudt paa Grund af Krigsudbruddet i Efteraaret 1939, har som tidligere nævnt været forelagt Finansministeriet. Baade dette og Lønningraadet har tiltraadt Organisationens Ønske. Paa næste Aars Normeringslov vil der blive søgt den fornødne Hjemmel, som skal have Gyldighed fra og med 1. November d. A.

Generaldirektoratet har nu tiltraadt vort Forslag ang. Indordning i Ansøggerrækken af Elektroførere, som i Karenstiden forbigaas til ubetinget Forfremmelse, og som ved Karenstidens Udløb kun ønsker betinget Forfremmelse. Nyordningen er indarbejdet i en udsendt Ordre.

Sagen ang. Omplacering i Ansøggerrækken af visse fra Motorførerstillingen udgaaede Lokomotivførere er nu ligeledes helt i Orden. De paagældende er alle anbragt i Ansøggerrækken til de forskellige Depoter overensstemmende med, hvad de 4 Maaneders Forbedring af deres indsendte Forflyttelsesansøgning betinger.

Paa sidste Hovedbestyrelsesmøde behandlede bl. a. en Sag drejende sig om en fra Vo. udgaaet Lokomotivfører, som i forflyttelsesmæssig Henseende ønskede Hjemsted i Næ. Ved de i Sagen foretagne Undersøgelser har det vist sig, at af 13 fra Vordingborg udgaaede Lokomotivfyrbødere henholdsvis Lokomotivfø-

rere havde kun denne ene Mand Ønske om at komme til Næ; de 12 andre havde ingen Interesse heri. Under Hensyn hertil er der ikke foretaget videre i Sagen.

Der har været rettet Henvendelse til Generaldirektoratet med Anmodning om Tilladelse til, at det Vest for Storebælt stationerede Personale med Bopæl Øst for Storebælt fik Adgang til at benytte de ikke-personførende Morgen- eller Aftenfærger. Generaldirektoratet har imidlertid kategorisk afslaaet dette.

Nogle Lokomotivfyrbødere, som skulde lokomotivførerprøves, har ønsket udleveret et Eksemplar af den i sin Tid af Generaldirektoratet udsendte Vejledning i Betjening af den automatiske Førerbremsventil. Da der ikke forefindes flere af denne Vejledning, har Anmodningen ikke kunet indrømmes, men der vil i nær Fremtid til hele Lokomotivpersonalet blive udleveret en ny Beskrivelse af Trykluftbremsen (T. B. II).

Ved Forhandling i Generaldirektoratet er Sagen ang. Ændring i Elektroføreruddannelsen løst paa et acceptabelt Grundlag. Uddannelsen vil fremtidig strække sig over ialt 18 Dage, og det er forudsat, at der herunder skal gives 9 Dages Instruktion ved Av. Remise, under hvilken der undervises i alle tekniske Forhold, der vedrører den elektriske Drift, saa Elektroførerne i paakommende Tilfælde hurtigt og sikkert vil kunne træffe de nødvendige Dispositioner.

I Assens havde man anvendt en ikke-uddannet Remisearbejder til Lokomotivfyrbødertjeneste. Da noget saadant ikke er tilladeligt, og 2. Distrikt tidligere har maattet gøre Depotledelser bekendt med, at der til ligegyldig hvilken Art Lokomotivfyrbødertjeneste kun maa anvendes Personale, som har den nødvendige Uddannelse og har bestaaet de foreskrevne Prøver, har Distriktet ogsaa meddelt Assens Depot, at den nævnte Disposition var urigtig.

Ved Lokomotivføreruddannelse af Lokomotivfyrbødere er man i 1. Distrikt ikke gaaet frem efter Anciennitetsrækken, men efter Ansættelsesdato, hvorved der er opstaaet det Misforhold, at nogle Lokofyrbødere er blevet lokomotivførerprøvet, medens langt ældre og i 1938 ansatte Kolleger — d. v. s. Kolleger, som staar langt foran i Anciennitetsrækken — er forbigaaet. Da noget saadant er i Strid med mangeaarig Praksis, er Sagen rejst over for Generaldirektoratet.

I Fortsættelse af det paa sidste Hovedbestyrelsesmøde drøftede Spørgsmaal vedrørende lokomotivmesteruddannede Lokomotivfyrbødernes Forbliven paa deres hidtidige Depot ved Lokomotivførerforfremmelse har Sagen været Genstand for Forhandling med Generaldirektoratet, hvor vore Repræsentanter fastholdt, at der i forfremmelses- henholdsvis forflyttelsesmæssig Henseende bør gælde samme Betingelser for Lokomotivmesteraspiranter, som for andre Lokomotivfyrbødere. Generaldirektoratet frafaldt sit Ønske, og det har da ogsaa senere vist sig, at de Lokomotivmesteraspiranter, Sagen drejede sig om, meget vel kunde afgives af deres respektive Depoter, idet de fleste af dem siden er blevet Lokomotivmester og samtidig forflyttet.

I Betragtning af, at der i lang Tid ikke har været foretaget Forflyttelse af Lokomotivfyrbødere, havde Organisationen ønsket en Del saadanne gennemført allerede i Efteraaret, men Sagen strandede paa Distrikternes Modstand.

Med Fredericia, Tønder, Struer og Frederikshavn Afdelinger er korresponderet ang. Tjenestetidsforhold.

En Lokomotivfører, som havde 23 Feriedage til gode fra forrige Aar og havde søgt dem i i April og Maj d. A., men atter havde erholdt Afslag, mente nu at kunne faa kontant Godtgørelse for den saaledes manglende Ferie. Vi har maattet meddele, at der først ved indeværende Ferieaars Afslutning kan være Tale om kontant Vederlag for Afsavn af forrige Aars Ferie. Men det ser jo ikke godt ud, at en Mand kan have 23 Feriedage til gode.

Med Afdelingerne i Padborg, Tønder, Struer, Randers og Viborg har vi korresponderet ang. Afløsningsforhold. Bl. a. har vi maattet henvende Opmærksomheden paa, hvad der er omtalt tidligere i nærværende Referat: at udstationeret Personale ikke har anciennitetsmæssige Rettigheder paa Udstationeringsdepotet.

Paa Forespørgsel har vi oplyst, at ogsaa Ansættelsestid som Haandværker forud for Lokomotivfyrbøderansættelsen tæller med i Henseende til Beregning af Retten til 3 Ugers Ferie efter 15 Aars Ansættelse og efter opnaaet Lokomotivførerforfremmelse.

Med Generaldirektoratet er der forhandlet om Reparation af Uniformerne samt om en kontant Godtgørelse for Slid paa privat Tøj som Følge af forsinket Levering af Arbejdstøj. Sa-

gen vil blive udførligere omtalt i næste Nummer af Bladet.

Det er atter henstillet til Administrationen, at forflyttede snarest bringes paa Plads. Det Misforhold, at nogle i længere Tid tilbageholdes paa det Depot, hvorfra de egentlig er forflyttet, skaber Vanskeligheder, der efterhaanden forplanter sig til flere og flere Depoter.

I det forløbne Kvartal er der fra Organisationens Side udpeget Bisidderassistance i enkelte Auditørsager. En Del tidligere behandlede saadanne Sager er bragt til Afslutning. Sagen angaaende Uheldet ved Tolne den 12. Juni d. A. vil komme til Behandling ved de offentlige Domstole, idet der er rejst Sag mod den Lokomotivfører, som fremførte det Tog, der kørte forbi Stopsignalet.

Repræsentanter for Generaldirektoratet og Organisationen har med Henblik paa Indretning af særlige Skabsrum henholdsvis Vaskerum med Brusebade besigtiget Forholdene i Bramminge, Silkeborg og Struer; det sidstnævnte Sted enedes man endvidere om Forslag til en kommende Udvidelse af Antallet af Overnatningsværelser.

Et tidligere fremsat Ønske om Indretning af W. C. i Tinglev Remise er imødekommet.

I Skrivelse til 2. Distrikt er det henstillet, at der foretages visse Ændringer i Herning Remise, idet Adgangen til det dér indrettede W. C. kan være ret vanskelig.

Paa Grund af den betydelige Boligmangel i Brande, hvor det er umuligt for det ny tilkommende Personale at skaffe sig Lejlighed, har Gdt. tiltraadt Opførelse af en Barak til Brug for Lokomotivpersonalet. Arbejdsordre er givet.

Generaldirektoratet har meddelt, at det viste sig nødvendigt at fjerne den lille Bacho-Nøgle fra Maskinerne. Organisationen har derefter henstillet, at hver enkelt Lokomotivmand forsynes med en saadan Nøgle, hvilket i det væsentlige er tiltraadt. Efterhaanden som det fornødne Antal Skruenøgler kan fremskaffes, vil der blive udleveret et personligt Eksemplar til 1) Lokomotivførere og Motorførere, der kører i fast Linietur eller gaar Reserve for Strækningstjeneste med Damplokomotiver, 2) Lokomotivførere og Motorførere ved Rangertjenesten og 3) eksaminerede Lokomotivfyrbødere.

Paa Organisationens Henstilling vil Omløbermøttrikkerne paa Vandudladerne blive ændret til 1½ " Nøglevidde. Samtidigt vil den

tilsvarende Nøgle blive flyttet fra den plomberede Værktøjskasse til Værktøjsskabet.

Vi har anmodet om, at der paa Lokomotiverne anbringes Skabe til de elektriske Haandlygter. Dette har Generaldirektoratet ikke kunnet tiltræde, men er gaaet med til Anbringelse af Holdere, i hvilke Lygterne kan anbringes.

Den lille Forening „T. B.“ samt Foreningen „Boserup Minde“ har faaet de sædvanlige Tilskud, 25 Kr. hver. Endvidere er der bevilget et tilsvarende Beløb til Komiteen for Feriekoloni for døde Børn.

Der er nu modtaget 5 000 Kr. i Statstilskud til Udvidelsen af Feriehjemmets Anneks.

Lokomotivmester Stormholt, Ar., og Lokomotivfører M. C. Pedersen, Fa., har skænket Feriehjemmet deres Andel heri. Det samme har en Lokomotivfyrbøder ved et andet jysk Depot gjort.

Udover de her omtalte Sager er der som sædvanligt behandlet en hel Del andre af personlig Art eller mere lokal Beskaffenhed.

Formandens Beretning *godkendtes*.

Punkt 3. Beretning fra de staaende Udvalg.

Centralorganisation I har siden sidste Hovedbestyrelsesmøde afholdt to Styrelsesmøder. Bl. a. har man drøftet Spørgsmaalet om en eller anden Godtgørelse for den betydelige Risikostigning, Tjeneste under Mørklægning m. v. medfører. Der er ikke taget endelig Beslutning i Sagen.

C. O. har ligeledes afholdt Repræsentantskabsmøde, som har været udførligt omtalt i sidste Nummer af Bladet.

Landsoplysningsudvalget har afholdt Møde for at tilrettelægge Vinterens Arbejder. Det besluttedes bl. a. at afholde Møder med forskellige Afdelinger.

Formændene for Landsoplysningsudvalgene inden for Dansk Jernbaneforbund, Dansk Postforbund, Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation samt vor Organisation har afholdt Møde for at drøfte Mulighederne for et eventuelt nærmere Samarbejde.

Den paa sidste Hovedbestyrelsesmøde omtalte nye Overenskomst mellem Generaldirektoratet paa den ene Side samt Dansk Lokomotivmands Forening og Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation paa den anden Side ang. Driften af Marketenderierne i Gb., Av. og Hgl. Remiser samt Cvk. Kh er nu i Or-

den og underskrevet af de 3 Parter. Statsbanernes Tilskud til Renholdelsen af Marketenderiet i Centralværkstedet er ansat til 5 500 Kr. pr. Aar. Der er foretaget en Deling af den regnskabsmæssige Ordning, saaledes at Indkøb af visse Varer, f. Eks. Beklædning, sker gennem et særligt Andelsselskab. Generaldirektoratet har forlangt, at der for Marketenderiet skal oprettes en Reservefond paa mindst 25 000 Kr., hvilket Beløb er tilvejebragt.

Marketenderiudvalget i Fa. meddeler, at man stod over for en Forhøjelse af Kaffeprisen fra 20 Øre til 21 Øre, men takket være et ved Organisationens Medvirken opnaaet Nedslag i Forhøjelsen af Elektricitetsprisen, saa Forhøjelsen blev lavere end først antaget, har man i Stedet for kunnet nedsætte Kaffeprisen til 18 Øre. — *Toges til Efterretning.*

Punkt 4. Hovedkassererens Beretning.

Der fremlagdes en Regnskabsoversigt pr. 30. September. Balancen var Kr. 613 677,50, hvilket er en Tilbagegang paa Kr. 1 979,40 siden Opgørelsen pr. 30. Juni. For Hovedkassens Vedkommende var der et Underskud paa Kr. 6 290,85, som dog er delvis udlignet ved Fremgang paa andre Konti, saa den samlede Tilbagegang kun bliver de omtalte 1 979,40 Kr.

Endvidere fremlagdes en Regnskabsoversigt vedrørende Feriehjemmets Drift i den forløbne Sæson. — Begge Oversigter godkendtes.

Punkt 5. Behandling af foreliggende Sager.

Det foran under Punkt 2 omtalte Spørgsmaal om en eventuel midlertidig Hjælp til gifte Tjenestemænd med Børn, saaledes at disse faar en eller flere af de tilbageholdte Reguleringstillægsportioner, forelagdes til Drøftelse. Hovedbestyrelsen var enig i, at der bør arbejdes videre med denne Sag, derved at den gennem C. O. rejses officielt overfor Finansministeriet.

Foreningen „Gyvelholm“ anmoder om Støtte til Fordel for Patienterne paa Tuberkulosehjemmet i Holte. Det sædvanlige Beløb, 25 Kr., bevilgedes.

Der bevilgedes 50 Kr. til „Børnenes Kontor“.

Den paa sidste Hovedbestyrelsesmøde behandlede Sag ang. de pr. 1. December 1941 og 1. Januar 1942 fra Motorførerstillingen forfremmede Lokomotivføreres Ønske om at blive indordnet i Lokomotivførerrækken paa Grundlag af deres Bundanciennitet forelagdes paany. Ho-

vedbestyrelsen vedtog at forelægge den kommende Kongres et Forslag i Sagen.

Som Organisationens Repræsentant ved det udskrevne Valg af Bestyrelse for Statsbanepersonalets Sygekasse vedtoges det at genopstille Lokomotivfører Frode Nielsen, Gb. Som 1. henholdsvis 2. Suppleant for ham udpegedes Motorførerne Aage Hansen henholdsvis V. Bundgaard. Soph. Jensen genopstilledes som 1. Suppleant for de bemidlede Repræsentanter inden for Sygekassens Bestyrelse.

Det paa Formandsmødet i Maj d. A. rejste Spørgsmaal om vor Organisations Indmeldelse i De samvirkende Fagforbund drøftedes. Hovedbestyrelsen var fuldt enig i, at denne Sag burde søges løst. Det paalagdes Formanden og Sekretæren inden næste Hovedbestyrelsesmøde at fremskaffe Materiale til yderligere Belysning af Spørgsmaalet.

Under Hensyn til, at der ikke er flere Lokomotivfyrbøder-Stedfortrædere til Indtræden i Hovedbestyrelsen, vedtoges det, at S. Suneson skal fortsætte som Medlem af Hovedbestyrelsen ogsaa efter sin Udnævnelse til Lokomotivfører den 1. December 1942. Han udtræder dog af Forretningsudvalget, og Lokomotivfyrbøder S. R. Mortensen indtræder i Stedet. Alle øvrige Udvalgsbesættelser forbliver uforandret.

Punkt 6. Eventuelt.

Intet at forhandle.

ELEKTRIFICERING AF SLOVAKISKE BANER

Den slovakiske Jernbanedirektion udarbejder for Tiden en Femaarsplan til Elektrificering af de vigtigste Jernbanelinier. Af den 900 Millioner Kroner store Kapital, som kræves, overtager de interesserede Elektricitetsværker den ene Tredjedel. Til Forsyning af de elektriske Baner skal der i Slovakiet anlægges flere nye Vand- og Dampkraftværker.

Die Lokomotive.

D. J. A.

Justitsministeriet har under 11. November d. A. meddelt Danske Jernbaners Afholdsselskabs Hovedbestyrelse Tilladelse til at foranstalte en Bortlodning til Fordel for Oplysningsarbejdet i Selskabets Feriehjem paa Sædding Strand ved Esbjerg.

Der udstedes 5000 Lodsedler à 1 Krone. Af de ret værdifulde Gevinster kan nævnes: Et Radioapparat, B.&O. M. 1943, en Støvsuger, et Kaffe-stel, et Konsolur m. m.

Lodtrækning finder Sted den 5. Februar 1943, og Resultatet bekendtgøres her i Bladet.

Lommebogen 1943.

Under Hensyn til, at Lommebogen var under Trykning, da Valg af Formand for C. O. I samt Valg af Formand for D. S. og M. F. Afd. 7 foregik, var det ikke muligt at faa Navnene paa de to nyvalgte Formænd med.

Vi maa derfor bede Medlemmerne om paa Side 69 under *Formandsadresser indentor D. S. B.* at anføre den nye Formand for Afdeling 7:

Hj. Jensen, Aarestrupsvej 7, Valby. Tlf. Valby 4847 y.

Der er en blank Linie indrettet hertil.

Paa samme Maade indføjes paa Side 70 under *Stats-tjenemændenes Centralorganisation: Th. Pedersen* i den blanke Plads ud for Formand.

I øvrigt bemærkes, at der i Aar er sket den Ændring i Lommebogen, at Afsnittet om Forberedelses- og Afslutningstjeneste med dertil hørende Skemaer er flyttet helt frem i Bogen, saa det findes der let tilgængeligt sammen med Emolumentskema og Uniformsskema m. v. Foran i Bogen er endvidere optaget et Skema, som det under Hensyn til de nuværende højst uensartede Brugsterminer vil være praktisk at anvende, naar Uniformsgenstande modtages.

Yderligere er der i Aar optaget et særligt Afsnit om Afkobling af Damplokomotiverne, medens en Del Stof om Motorvogne er udgaaet, idet der ikke har kunnet være Tale om at gøre Lommebogen større end hidtil.

Juletræsfester.

D. L. F. Nyborg Afdelinger afholder Juletræsfest Lørdag d. 2. Januar 1943 paa Turisthotellet. Indmarch i Salen Kl. 18,00. *Festudvalget.*

Fredericia Afdelinger afholder Juletræsfest d. 5. Januar Kl. 17,30 pr. i Teaterbygningen.

Indtegningen til Festen sker paa de paa Opholdsstuerne fremlagte Lister, der sluttet Torsdag d. 31. December.

Pensionister indbydes. *Festudvalget.*

Aarhus Afdelinger afholder Juletræsfest i Aarhus Haandværkerforenings Festsal Onsdag d. 6. Januar 1943 Kl. 18.

Pensionister indbydes venligst. *Festudvalget.*

Esbjerg Afdelinger afholder den 9. Januar 1943 Juletræsfest for Medlemmer og Pensionister paa Hotel „Spangsbjerg“, Esbjerg. Træet tændes præcis Kl. 16.

Festudvalget.

Taksigelse.

Personalet ved Maskindepotet, Brande, bedes modtage min hjerteligste Tak for den smukke Gave, der blev overrakt mig ved min Afrejse fra Brande.

H. Junge Jensen, Lokomotivmester.

Statsbanepersonalets Sygekasse.

Fra 1. Januar 1943 afholder Jernbanelæge J. Munch, Dr. Olgasvej 2, København F, Konsultationstid Hverdage Kl. 14—15, Lørdag Kl. 11—12, Torsdag tillige Kl. 18—19.

Atter en Banearbejder dræbt af Toget.

Den 2. December tidligt om Morgenen gik 2 Banearbejdere paa Banestrækningen mellem Søften og Mundelstrup. Det var meget mørkt og dertil en forrygende Snestorm, og de havde Vinden lige imod sig. Pludselig hørte den ene af de 2 Mænd Dampslagene fra et Lokomotiv, og der dukkede et Tog op faa Meter bag dem. Ham, som havde hørt Toget, raabte til Kammeraten om at springe til Side, men denne, Th. Thomsen, naaede ikke at komme ud af Sporet og blev dræbt paa Stedet.

Paa Grund af den megen Sne kunde den rekvirerede Ambulance ikke køre ud til Ulykkesstedet; Redningsmandskabet maatte derfor bære den dræbte Banearbejder de ca. 3 km. mellem Ulykkesstedet og Mundelstrup Station.

En rejsende faldet af Toget og dræbt.

Kort efter at et Nordbanetog var kommet uden for Hillerød paa Vej mod København, opdagede Lokomotivpersonalet noget ligge i Sporet. De standsede Toget, og det viste sig, at det, de havde observeret, var en ung Mand, som havde knust Hovedet og begge Ben. Det forment, at den dræbte, Snedker J. Sørensen, som var hjemmehørende i København, har været Passager i et tidligere Tog og er faldet ned mellem 2 af de aabne Endeperroner og derved er kommet ind under Togstammen.

70-aarig Mand faldet af Toget.

En 70-aarig Handelsmand, som var hjemmehørende i Langaa, faldt for nylig af Toget midtvejs mellem Randers og Langaa. Det menes, at han vilde gaa paa Toiletet, men har taget fejl af Dørene og aabnet Døren ud til det frie, og derved faldt af. Ulykken blev straks opdaget af de rejsende, som trak i Nødbremsen, hvorefter Toget standsede. Den tilskadekomne, som var ret haardt medtaget ved Faldet ned i den haarde Stenballast, blev indlagt paa Sygehuset i Randers.

Tog paa forkert Spor.

Et vestgaaende Tog kom for nylig under Indkørsel paa Kolind St. ind paa et belemret Sidespor. Ifølge Djursland Venstreblad opdagede Lokomotivføreren straks Fejlen og bremsede op, saa der kun skete ubetydelig materiel Skade.

Et lignende Uheld skete faa Dage senere paa Stakroge St. I dette Tilfælde kollideredes der mod nogle paa Sidesporet henstaaende Godsvogne, idet Lokomotivføreren paa Grund af Sne ikke kunde faa standset Toget, inden Sammenstødet skete.

Udnævnelse fra 1.—12.—42:

konst. Lokomotivmester II H. M. R. Jørgensen, Korsør,
til Lokomotivmester II, Korsør, (min. Udn.).

Lokomotivfyrbøder til Lokomotivfører (min. Udn.):

K. J. Christensen, Roskilde, i Brande.
K. E. J. Ramkilde, Haderslev, i Padborg.
S. A. E. Suneson, Kbhavns Godsbgd., i Brande.
O. C. Bruun, Glyngøre, i Brande.
O. Jørgensen, Korsør, i Brande.
J. M. Christensen, Aalborg, i Aalborg.
N. P. B. Larsen, Kbhavns Godsbgd., i Brande.
J. P. K. Nielsen, Aarhus H., i Brande.
H. N. Jensen, Kbhavns Godsbgd., i Brande.
O. Berner, Tønder H., i Padborg.
H. K. Jensen, Lunderskov, i Padborg.
C. M. C. Knudsen, Fredericia, i Brande.
P. F. Jørgensen, Viborg, i Brande.
H. N. V. Hansen, Frederikshavn, i Brande.

Forflyttelse efter Ansøgning fra 1.—12.—42:

Lokomotivførere:

A. J. Jensen, Langaa, til Aarhus H.
J. E. Lysholm, Aalborg, til Randers.
H. P. B. Cronval, Padborg, til Gedser.

P. C. Hartvigsen, Herning, til Viborg.
A. Laursen, Brande, til Viborg.
P. C. Laursen, Brande, til Struer.
O. J. Jønsson, Brande, til Struer.
T. Mortensen, Brande, til Struer.
S. A. Lund, Padborg, til Langaa.
M. Kristensen, Brande, til Herning.

Lokomotivfyrbøder:

P. R. V. Andersen, Kalundborg, til Helsingør.

Afsked:

Lokomotivfører L. H. Mortensen, Dbmd., Korsør, efter
Ansøgning paa Grund af Alder med Pension fra 28.—2.
—43 (min. Afsked).

Dødsfald blandt Pensionister:

pens. Lokomotivfører P. R. Hansen, Kbhavns Godsbgd.,
den 13.—11.—42.

Viborg Lokomotivfyrbøderaideling:

Formandens Navn og Adresse: G. Lennø, Mathias-
gade 92.
Kassererens Navn og Adresse: H. R. Jensen, Jyllands-
gade 13.

Kuranstalt for: **Klokken og Inhalatorium**

**Forkølelsessygdomme - Hals-, Strube- og Luftrørskatar.
Bronchitis og Asthma - hos Voksne og Børn.**

Kronprinsessegade 22 — Aabent Kl. 9—15 — Telefon Palæ 7

Hygiejniske Gummivarer

Katalog gratis

Amk. Gummivare Industri

Vestergade 3 København K. Tlf. Byen 4195

**Der er en Del Folk
i faste Stillinger**

som udelukkende køber Deres Møbler i det anerkendte
Møbelfirma **HOLM & LARSEN**

Skandinaviens største Møbelmagasin. Vort Firma, grundl. 1895,
yder Dem den største Garanti og borger for reel Behandling.

KREDIT

kan indrømmes fra 20 Kr. pr. Md. Brugte Møbler tages i Bytte.

HOLM & LARSEN A/S

St. Nikolajvej 8 — C. 71 55 — Nora 71 29

REDAKTION: *Soph. Jensen* og *E. Kuhn*, førstnævnte
ansvarhavende. Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708.

Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 8 aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.
Postkonto 20 541.